

зѣкатъ: зашто се мжчимъ въ тѣмъ пламени.

25 И рече мѣ Ивраамъ: чѣдо смысли се, че си прѣлъ довршнѣ те твоѣ въ животатъ ти, и дѣзарь подобноу злины те: а сегѣ тѣи се оутѣшѣва, а тѣи страдашъ.

26 И при сѣчки те тѣа (шо ти казѣвамъ) по междѣ насъ и васъ стоѣ голѣма пропасть, за да не можатъ, който и скатъ да прѣйдатъ ѡ тѣва при васъ, нито ѡнѣа што са ѡ тамъ да прехѣждатъ при насъ.

27 Я тѣи рече: молимъ те прочее, ѡ ѡтче, да го прѣтишъ въ бѣшиншатъ ми домъ:

28 Зашто имамъ петѣна братѣа, за да имъ докаже вѣроу, да не дойдатъ и ѡнѣ на тѣва мѣчѣтелно мѣсто.

29 Рече мѣ Ивраамъ: иматъ Мшѣсеа и пророцы те, нека слѣшатъ ни хъ.

30 Я тѣи рече: не, ѡтче Иврааме: но ако нѣкой ѡ мжртви те иде при ни хъ, ще да се покаатъ.

31 Я Ивраамъ мѣ рече: ако Мшѣсеа и пророцы те не послѣшатъ, нито ако и ѡ мѣртви те нѣкой воскресне, ще повѣрѣватъ.

ГЛАВА 31.

И рече на оученицы те си: не е възможно да не дойдатъ соблазни те: но горко на ѡногова чрезъ когото прихѣждатъ.

2 По доврѣ бѣ бѣло за не го, ако бѣ бѣлъ за каченъ водениченъ камень ѡколѣ шѣа та мѣ, и фжрленъ бѣ бѣлъ въ морѣ то, нежели да соблазни едного ѡ малки те тѣа.

3 Внимайте въ себе си, ако ти согрѣши братъ тѣоѣ, покарай мѣ се: и ако се покае, прости мѣ.

4 И ако седмѣ пяти на дѣнь ти согрѣши, и седмѣ пяти се ѡвжрне къ тебе, и говори, каюга: прости мѣ.

5 Н речекоха апостоли те на Гдѣа: оумножи ни вѣра.

6 Я Гдѣа рече: ако бѣхте имѣли вѣра колко то сѣнапово то зжрно, щѣхте да речѣте на тѣа черница: и скѣбѣсе и насади се въ морѣ то, и щѣше да въ послѣша.

7 Я кой ѡ васъ, който има ракъ шо ѡрѣ, или пасѣ ѡвцы, като дойде ѡ нѣва та, ще мѣ рече тѣа часъ: замини та сѣдани;

8 Но нещѣ ли да мѣ рече: приготи нѣшо да вечерамъ: и запрегни се та, ми послѣгѣвай, до де да помъ и пиѣмъ: а послѣ ще да пиѣшъ и пиѣшъ и тѣи;